

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010769
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119010769.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. marca 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a členov senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovaného Z. F., konajúc o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 1T/78/2019 zo dňa 21.11.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného Z. F. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 1T/78/2019 zo dňa 21.11.2019 bol obž. Z. F. uznaný vinným z pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr.zák. za skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 22.05.2016 v čase okolo 09.00 h v Ústave na výkon trestu odňatia slobody H. H., G. XX, blok K., na izbe č. XXX, po predchádzajúcej hádke napadol odsúdeného I. B., nar. XX.XX.XXXX, tak, že sa ho pokúsil zasiahnuť pravou rukou, v ktorej mal naostrený príborový nožík do oblasti krku a hlavy, pričom I. B. tento jeho útok vykryl ľavou rukou a následne ho I. B. pravou rukou udrel do oblasti tváre, čím Z. F. spôsobil poškodenému reznú ranu na ľavom predlaktí v dĺžke 6 cm, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia v trvaní 8 - 10 dní.

Za toto konanie ho Okresný súd Banská Bystrica odsúdil podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. a § 38 ods. 2 Tr.zák., § 36 písm. 1), § 37 písm. m) Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. e) Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému I. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXX, XXX XX T. C. škodu vo výške 264,90 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného I. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXX, XXX XX T. C. so zvyškom svojho nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie jednak okresný prokurátor ako aj obž. Z. F. a to obidve procesné strany proti výroku o uloženom treste.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že obžalovaný je opätovne vo výkone trestu odňatia slobody, v tomto treste je v dôsledku opakovaného násilného konania obžalovaného, pričom len z dôvodu postoja poškodeného k útoku obžalovaného nedošlo k závažnejším následkom na tele poškodeného. Uložený trest vzhľadom na osobu obžalovaného sa javí byť neprimerane mierny a podľa názoru prokurátora je potrebné, aby bol obžalovanému ukladaný trest minimálne v zákonom stanovenej trestnej sadzbe, teda vo výmere 4 roky, ktorá je spodná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby, keďže obžalovaný v posledných 10 rokoch bol už 3-krát súdne trestaný a aj v súčasnosti vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody.

Z uvedeného dôvodu preto navrhol, aby v tomto smere bol napadnutý rozsudok zrušený a obžalovanému bol uložený nepodmienečný trest v zákonom stanovenej trestnej sadzbe.

Naopak obžalovaný Z. F. cestou svojej obhajkyne v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že je pravda, že sa priznal k spáchanej trestnej činnosti, oľutoval ju a je toho názoru, že uložený trest, ktorý mu bol okresným súdom vymeraný, je voči nemu nespravodlivý. Poukázal na to, že doposiaľ bol vždy súdne trestaný a odsudzovaný len k nepodmienečnému trestu odňatia slobody, takýto trest vzhľadom na jeho výmeru a hlavne na jeho spôsob presahuje ustanovenia o skutočnom účele a význame ukladania trestov. Opakované ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody u neho nespĺnilo svoj účel, ktorý ich uložením zákonodárca sledoval, preto je toho názoru, že ani ďalší nepodmienečný trest odňatia slobody by nemusel dostatočne splniť svoj účel, ale práve samotná výchovná funkcia býva predovšetkým pri nepodmienečnom treste odňatia slobody preceňovaná. Je toho názoru, že uloženie podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom v skúšobnej dobe a zároveň s uložením povinnosti podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným a úradníkom programu sociálneho výcviku by u neho mohli skutočne dosiahnuť účel trestu, ktorý sa týmto sleduje. Probačný úradník by mu mohol a aj by mu poskytol určite odbornú pomoc viac ako prípadný nepodmienečný trest odňatia slobody, kontroloval by jeho správanie s cieľom, aby v budúcnosti viedol riadny život a to predovšetkým aj z pohľadu vyrovnania sa s následkami, ktoré svojou činnosťou spôsobil. K trestnej činnosti, ktorá sa mu kladie za vinu, sa priznal, úprimne ju oľutoval a skutočne ho mrzí, že sa tejto trestnej činnosti dopustil a preto navrhol, aby v tomto smere krajský súd jeho odvolaniu vyhovel a uložil mu miernejší trest odňatia slobody, resp. trest odňatia slobody s podmieneným odkladom.

Na verejné zasadnutie, kde krajský súd konal o odvolaní obžalovaného, sa obžalovaný nedostavil, požiadal, aby sa toto verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti, ktorej žiadosti krajský súd vyhovel a aj na návrh prokurátora potom vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Obhajkyňa obžalovaného na tomto verejnom zasadnutí potom zopakovala argumentáciu uvedenú v odvolaní obžalovaného a navrhla, aby v tomto smere krajský súd vyhovel odvolaniu obžalovaného a uložil mu buď miernejší trest alebo trest spojený s podmieneným odkladom a probačným dohľadom.

Naopak krajský prokurátor zotrval na písomných dôvodoch odvolania a dožadoval sa, aby jeho odvolaniu krajský súd vyhovel a uložil obžalovanému trest odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe.

Na podklade podaných odvolaní potom Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, teda hlavne výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený a dospel k záveru, že odvolanie tak okresného prokurátora, ani obž. Z. F. nie sú dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pokiaľ ide o skutkový stav veci, tento okresný súd správne zistil a keďže obžalovaný vo veci urobil vyhlásenie a aj sa priznal k spáchanej trestnej činnosti, k okolnostiam ohľadne otázky viny sa potom už ani v odvolacom konaní krajský súd nevenoval. Svoju pozornosť zameril len na otázky spojené s výrokom o uloženom treste obžalovaného.

Krajský súd si k svojmu konaniu o odvolaní obžalovaného a aj okresného prokurátora vyžiadal navyše aj správu o správaní sa obžalovaného vo výkone trestu odňatia slobody, ktorú následne krajskému súdu doručil Ústav na výkon trestu odňatia slobody H. H. - Y., z ktorého vyplýva, že odsúdený bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva v tomto ústave od júna 2019 celkom 7-krát disciplinárne potrestaný za rôzne priestupky proti ústavnému poriadku, počas výkon trestu udržuje ojedinelý sociálny kontakt s tetou a s priateľkou, návštevy si nenárokuje, neuplatňuje, do osvetovej činnosti sa zapája len sporadicky, absentuje u neho záujem o aktivity realizované na ubytovni.

Z odpisu z RT na obžalovaného vyplýva, že tento bol síce doposiaľ 11-krát súdne trestaný, aj keď v odpise z RT má 12 záznamov, avšak 12. záznam sa vzťahuje na odsúdenie Okresného súdu Plzeň - Juh, ktoré bolo Krajským súdom Košice uznané, je to posledné rozhodnutie, vo výkone ktorého v súčasnosti obžalovaný Z. F. je a ktoré vykonáva. Ide o odsúdenie pre trestný čin znásilnenia v Q., kde dostal nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Na druhej strane, k osobe obžalovaného je treba konštatovať, že tento napriek tomu, že ide o relatívne o mladého odsúdeného, tento je od roku 2003 fakticky sústavne vo výkone trestu odňatia slobody s veľmi krátkymi prestávkami medzi jednotlivými odsúdeniami.

Z uvedeného je zrejmé, že jeho pobyt na slobode, ktorý možno medzi jednotlivými odsúdeniami počítat nie na mesiace, ale skôr na dni, je taký, že sa nedokáže zaradiť do spoločnosti, nevie na slobode absolútne fungovať a preto ani podľa názoru krajského súdu neprichádza do úvahy skutočnosť, o ktorej v odvolaní píše obhajkyňa obžalovaného, že len prípadný podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom môže mať na obžalovaného skutočne prevýchovnú funkciu. Je nepochybné, že keď obžalovaný je na slobode, vo veľmi krátkej dobe sa dopustí ďalšej násilnej trestnej činnosti a ihneď sa znovu dostane do výkonu trest odňatia slobody.

Z tohto dôvodu preto sa krajský súd s obhajobnou argumentáciou obhajoby nemohol v žiadnom prípade stotožniť.

Na druhej strane pokiaľ krajský prokurátor argumentoval tým, že trest obžalovanému pri tak kriminálne narušenej osobe pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu je mierny, ani s touto argumentáciou sa v danej trestnej veci nemôže krajský súd stotožniť. Je nepochybné, že nepodmienečný trest odňatia slobody obžalovanému Z. F. bol uložený pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu, avšak len vo veľmi malej zníženej výmere, samotné poranenie poškodeného nebolo tak závažné, aby bolo treba použiť na obžalovaného a pôsobiť na neho drastickým trestom odňatia slobody, keď navyš v danom prípade došlo fakticky k potrestaniu obžalovaného 2-krát za ten istý skutok, keďže už bol aj disciplinárne potrestaný ústavom krátko po spáchaní skutku, kedy mu bol uložený disciplinárny trest 14 dní samoväzby. Aj keď správne argumentoval okresný prokurátor v prípravnom konaní tým, že Európsky súdny dvor umožňuje pri miernom potrestaní v disciplinárnom konaní, či v inom priestupkovom konaní odsúdiť páchatela aj v trestnom konaní, táto skutočnosť podľa názoru krajského súdu zohrala úlohu aj v tom, že nie je potrebné na obžalovaného pôsobiť trestom na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ale je možné ho potrestať aj trestom kratším tak, ako to urobil Okresný súd Banská Bystrica.

Keďže potom sa krajský súd nestotožnil ani s jedným z odvolaní procesných strán, musel ich postupom podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť, teda zamietol odvolanie tak obž. Z. F. ako aj okresného prokurátora.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.